

OPONENTSKÝ POSUDEK

ve jmenovacím řízení **doc. et doc. PaedDr. JCDr. Róberta Brtka, CSc.**

Dostalo se mi té cti, že jsem byl dekretem čj. OVDŠ 161/2020 BII/2 ze dne 28. 5. 2020 spectabilis pana doc. JUDr. Eduarda Burdy, PhD., děkana a předsedy Vědecké rady Právnické fakulty Univerzity Komenského v Bratislavě, jmenován oponentem ve jmenovacím řízení kolegy **doc. et doc. PaedDr. JCDr. Róberta Brtka, CSc.** ve studijním oboru „římské právo“.

V souladu s tím podle § 5 odst. 8 vyhlášky Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu SR č. 246/2019 Zb. z. podávám ve shora uvedeném řízení následující

o p o n e n t s k ý   p o s u d e k :

Doc. Brtko v průběhu jmenovacího řízení předložil inaugurační komisi doklady, které dosvědčují jeho pedagogickou, vědeckou i publikační činnost a její ohlasy ve Slovenské republice i v zahraničí. Z předložených materiálů vyplývá, že uchazeč splnil všechna kritéria pro získání vědecko-pedagogického titulu „profesor“ Komenského Univerzity v Bratislavě – Právnické fakulty. Proto se následně zaměřím na jeho vědecko-pedagogický profil.

Uchazeč (dokonce dvakrát habilitovaný) dosáhl mimořádně rozsáhlého odborného vzdělání, když vedle vlastních vysokoškolských studií práv na renomovaných univerzitách v Římě (Lateránská univerzita) i v Bratislavě (Komenského univerzita) dosáhl jak doktorátu práva, tak vědecké hodnosti kandidáta věd, a vedle toho na Katolické univerzitě v Ružomberoku dosáhl akademického titulu doktora pedagogiky. Na tomto místě nelze nezmínit i jeho prestižní rotální studia v Římě z procesního kanonického práva, která následně zúročil jako vyšší soudní úředník při Tribunálu Římské rotý.

Předmětem jeho odborné práce je vedle práva kanonického i právo římské, a to v širokém kontextu právních dějin, jak to ostatně vyplývá jak z jeho výkazu publikační činnosti (na úctyhodných 24 stránkách), tak z domácích i zahraničních ohlasů na ni. A mohu potvrdit, že uchazeč se v obou těchto oborech orientuje zcela suverénním způsobem – prostě *lege artis*. Na jeho publikačních výstupech lze ocenit jeho mimořádnou vědeckou akribii včetně vždy precizního poznámkového aparátu. Jeho práce jsou velmi dobře známy a ceněny i v české odborné veřejnosti, což dosvědčuje mimo jiné i jeho jmenování do vědecké rady Právnické fakulty Univerzity Karlovy v Praze.

Přednášel/přednáší na právnické i teologické fakultě Univerzity Komenského v Bratislavě, na pedagogické fakultě Katolické univerzity v Ružomberkou a na Pedagogickém institutu při Trnavské univerzitě v Trnavě. V roce 2013 mu byla udělena cena rektora Univerzity Komenského pro výjimečné pedagogy a studenty.

Pokud jde o jeho přínos pro další rozvoj vědního oboru, v němž se koná toto řízení: je možno s uspokojením konstatovat, že římské právo bylo (a to jak za minulého režimu, tak po „listopadu“ 1989) vyučováno jak ve Slovenské republice, tak v České republice na mimořádně vysoké úrovni – stačí připomenout jména takových profesorů, jako byli Karol Rebro, Peter Blaho, Jaromír Kincl, Valentin Urfus a jistě i celá řada dalších. Věda kanonického práva se z pochopitelných důvodů i na Slovensku rozvíjela zejména v nových politických poměrech.

Oblast, která však u nás (na rozdíl např. od Polska – profesor Antoni Dębiński z Katolické univerzity v Lublinu) ještě nedošla dostatečného vědeckého zpracování, je vzájemný vztah práva římského a kanonického. Přitom je obecně známo, že jedním z nejvýznamnějších faktorů recepce římského práva představuje právě katolická církev, o níž platilo, že „vivit lege Romana“. A jestliže církev přejala to nejlepší z římskoprávního dědictví, pak sama v průběhu právních dějin toto právo tvůrčím způsobem rozvíjela a obohacovala, což platí naprosto výjimečně o právu procesním, v jehož rámci se zrodil fenomén tzv. římsko-kanonického procesu, který došel své recepce snad ve všech procesních právních rádech kontinentální právní kultury. Ve středověku prostě platilo: „Sine canonibus legistæ parum valent, canonistæ sine lege nihil“ – a druhá část tohoto souvětí platí doposud.

Je to ovšem právě uchazeč kolega doc. Brtko, který (díky své jak romanistické, tak kanonistické, tak konečně i teologické erudici) svou vědecko-pedagogickou činností k vědeckému zpracování interakce obou těchto právních oborů významnou měrou přispěl a nadále přispívá. Je tak v plném významu toho pojmu „juris utriusque doctor“; lepší vysvědčení pro inaugurační řízení v tomto oboru mu sotva lze vystavit.

Závěr:

Poté, co jsem se podrobně seznámil s vědecko-výzkumnou, publikační a pedagogickou činností doc. Brtky, dospívám k jednoznačnému závěru, že kandidát splňuje všechna kritéria, která právní řád Slovenské republiky stanoví pro získání nejvyššího vědecko-pedagogického titulu ve studijním oboru římského práva.

Proto velmi rád navrhuji, aby po úspěšném dokončení inauguračního řízení bylo vědecké radě Univerzity Komenského v Bratislavě doporučeno, aby uchazeči doc. et doc. PaedDr. JCDr. Róbertu Brtkovi, CSc. byl přiznán vědecko-pedagogický titul „profesor“ ve výše uvedeném oboru.

Považuji si za čest, že jsem byl v souvislosti s profesurou kolegy doc. Brtka spectabilis panem děkanem Právnické fakulty univerzity Komenského v Bratislavě osloven.

S projevem úcty

prof. JUDr. Ignác Antonín Hrdina, DrSc.,
oponent

V Praze dne 5. 6. 2020